

## ZSILLE GÁBOR

# Tokaji Író tábor

Egy évben született velem, hetvenkettőben.  
Egyívásúak vagyunk, azazhogy egészen  
stílszerűen fogalmazva: egyívásúak.

Az ő bölcsője Tiszaladányban ringott, míg  
az enyém Pesten. Születésem örömére  
apám tokaji bort vett a sarki közértben.

Egy palack tokaji aszú volt, ötputtonyos.  
Tizennyolcadik születésnapomra sűrű  
esszenciává érett. Azzal koccintottunk.

Huszonhat évesen hallottam először az  
író táborról: Hubay Miklós biztatott,  
kóstoljak bele az élménybe. Nagy naivan

úgy képzeltem, fülledt sátrakban táboroznak  
az írók, Hubay mellett szendereg Benyhe;  
Turczy és Orbán Ottó hosszan vacakolnak

egy cövekkkel, Petőcz a szalonnasütésre  
készül, és vannak nők is, költőnők, szenvednek  
a szúnyogoktól. Ilyesmiket képzeltem én.

Aztán jöttek író táboros nyarak, és sok  
minden történt. Volt, hogy kihívtak, és kezembe  
nyomták a nagydíjat; tartottam előadást

lengyelekről; időztem félrészeg társakkal  
teraszokon és pincékben; egy este pedig  
majdnem megvert néhány helyi neandervölgyi.

A legeslegjobb az volt, mikor '15-ben  
a záró napon már mindenki elment, és csak  
hárman maradtunk hátra: Boldogh Dezső, Simon

Adri és én, és hatalmasat fürödtünk a  
Tiszában, három költő lebegett a vízben.  
Na, akkor érkezett Adri az életembe.